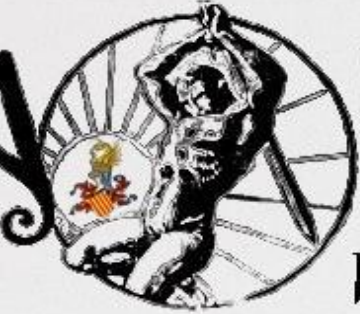

PATRIA NOVA

El Mensual *Valencianiste*

Maig 2025

Número 07

OPINIÓ - POLÍTICA - CULTURA - VALENCIANISME - SOCIETAT

100 dies, 100 mentires

Neoliberalisme: vals lo que tens (i II) / J. Masia

3/5/2025

5. El capitalisme d'amics i els favors prestats es recompensaran en les portes giratòries, els polítics entraran en empreses per mèrits, però sense currículum vinculat a l'activitat, l'aportació de valor dels analfabets és l'agenda de contactes. Reforcen als lobis empresarials. Molts polítics han oblidat què els vota.

6. Aquells que es dediquen a pregonar la reducció d'imposts són els que més s'aprofiten d'ells. Els voltors diuen que no volen pagar impostos i per això sempre que poden fan elusió i evasió fiscal, però en la pràctica, com bons chuplasancs, ho volen tot, volen totes les ajudes possibles: exempcions, contractes a dit menors o per emergència, subvencions a la patronal, crèdits fiscals, ajudes directes a fons perdut, crèdits per bases imposables negatives, desgravament per inversió en IDI, etc., són mecanismes d'extracció. És el pecat capital de l'avarícia, itan cristians, apostòlics i romans ells!

7. Inversió en mitjans de comunicació que a través de la propaganda busquen canviar les actituds.

Dominen la majoria dels mijos, escampen i repetixen el missatge per a crear un marc únic: el capitalisme és inevitable i desijable. L'alternativa es censurada i viu en les catacumbes o en els límits exteriors de la via Lactea, sempre ocultada per al gran públic que s'alimenta del pa i del circ. És la fi de l'història i té un guanyador, així arrebaten el lloc de l'esperança, perquè sens esta no hi ha canvi possible.

L'oposició de PP, Junts i VOX a pujar l'impost a les energètiques o els bancs, en beneficis estratosfèrics és un bon exemple. Lo que no aporten estes empreses, els posarem tots de la boljaca, una vegada quan nos cobren i per segona vegada quan omplim el forat de recaptació i tot açò de bon grat pel panoli votant de dretes que s'oponen als impostos. Incongruent. Diabòlic era observar com el rescat bancari pagat per tots els espanyols, deixava ad alguns en el carrer quan el banc, en els seus diners, eixecutava el desnonament. El cost era doble, però el neolliberal no digue ni mu, però crida tots els dies per la doble imposició fiscal.

De l'incoherència lògica i ideològica i el masoquisme ni parlem, està en la base de la seua ideologia. La dreta extrema (PP) i l'extrema dreta (VOX) legisla per als rics i poderosos: s'han oposat a la pujada del sou mínim interprofessional, s'han oposat a les pujades de la renda mínima vital; a les pensions; a les jubilacions parcials, als ertots, les ajudes als autònoms i cessament d'activitat, les ajudes als afectats pel volca de La Palma, s'abstingue en les mides contra l'inflació com la rebaixa de l'iva de l'electricitat, a la congelació del preu de la bombona i al chec de 200 euros per a les famílies de menors ingressos, etc (ElDiario, 17-4-25). Per no parlar de la disonància cognitiva o contradicció lògica del tamany de l'univers, em referisc a la llei del matrimoni homosexual correguda pel PP davant del Tribunal Constitucional. No s'apliquen este rebuig, en coherència ideològica, els homosexuals del PP perquè quan poden es casen. Es vota en clau ideològica, d'identitat i pel camí es perden la racionalitat i l'ètica. Pensen en el sobira absolutista de Donald Trump, idolatrat per la dreta, com el coromull de l'antipolítica. El mestre ensenya als discípu.

El problema moral del neocon és la desconexió en el bé comú, en el benestar social, fomenten l'egoisme connatural al darwinisme (que sobreviua el més fort i el débil que s'apanya o es muiga). Han de vore algun documental de la TVE2 per a entendre el concepte de solidaritat que inclús els animals més evolucionats despleguen.

L'honoradea desapareix quan tots, i dic tots, s'han aprofitat d'algunes de les mides estatals (pose per cas la dana de València 2024), que he de remarcar que es paguen gràcies als impostos recaptats de tots, especialment dels que no tenim el capital en Suïssa. Bufar i beure a la vegada és impossible. És de ben parits ser agrats.

Per a arribar a complir estos manaments necessiten una rabera sumissa i obedient que accepte que ha vixcut per damunt de les seues possibilitats i desvien l'atencio dels responsables, alguna minoria, l'immigrant es la seua primera opcio, pero no l'única, ha de pagar el pato. Es un conte contat: la victima propiciatoria.

Els neolliberals adequen el discurs al seu objectiu poblacional, com si foren adolescents: 'els països me besen el cul', 'm'agrada la fruita', es un to breguiste, brofec i pauperrim, que curiosament agrada fins a l'únic 'resabut' organic, José M. García-Margallo. Hi ha amistats perilloses i falsos profetes, pels seus fets els coneixeran.

Com el pensament tendix a l'accio, passen de les formes al fondo porque en moltes ocasions observem que l'activitat politica es reduix al reaccionarisme, l'oposicio a mides que favorixen a la gent que els vota, a enfangar i polarisar. Les propostes brillen per la seua absencia en el negacionisme.

Adoctrinen a la poblacio despuix d'un shock creat pel capitalisme salvage, el que prediquen i el que practiquen, ara la guerra es cura en la neurosis obsessiva de la militarisacio. Per contra, si no poden crear una crisis bolliran a poc a poc a la granota, quan es done conte no podra eixir-se'n del cacet i ya saben el final.

Enfront te a l'esquerra, mes sensible per a garantir servicis publicis de calitat, hi ha alguns que passen per ser d'esquerreres com els sociolliberals del PSOE que volien comprar armes al genocida de Benjamin Netanyahu. La pela es la pela i el fi justifica els mijos. Copiar a l'original no dona bons resultats, si fan com els de drete i no es diferencien guanyaran els originals, en la colaboracio de les tipiques lluites caïnites de l'esquerra que podrien arreglar.

S'ha de tindre manco inteligencia que una ameba quan Santiago 'Obiscal' culpà dels aranzels a Pedro Sánchez, i no al seu guru espiritual i verdader responsable, Donald Trump. No pot ser mes antiespanyol porque estos afectaran directament als seus 'benvolguts' llauradors que despuix ploraran o exigiran a Sánchez una 'paguita', els ha fet la boca un flare. El patrioter, copio de la motoserra i el major vividor de 'mamelletes' publiques es un bon gos mantero, en 18 anys era regidor i no ha parat de viure de lo public i comprar-se un 'casoplón' o casota. Curiosa forma la de criticar lo public i que te done de menjar.

Pero, mentres que el voten... tindrem la distopia marcada per l'involucio moral i intelectual, una regressio humana molt alluntada de l'ontogenesis de la nostra evolucio: l'homo sapiens sapiens. Molts son homo i paren de contar porque el cami es fa al caminar.

Imagens: lifeder.com, pressenza.com.

100 dies, 100 mentires / Toni Fontelles

7/5/2025

Qui es creu l'emperador del mon mundial, Donald Trump, ha complit cent dies com l'amo d'Estats Units en este segon mandat. I encara que la constitucio ho prohibix, ya està fent propaganda per al tercer (Tendencias 27-4-2025, edicio electronica). Ell, que criticava en rao, per vell, a Joe Biden...

¿Exits? Marejar el planeta i acollonar als debils, cosa en la que solen destacar esta classe de pependenciers. Ha conseguit que Ucraïna li firme el tractat per a l'explotacio conjunta de terres

rars, pero no li cedirà el control de la central nuclear de Zaporíya (El Mundo 1-5-2025, edicio electronica). En els 'majors' no pot. China l'ha fet recular i podria afonar-lo mes.

Hi ha una cosa que marca l'inici del regnat. La gestio presidencial es aprovada per nomes un 42 % dels enquestats, en critiques de votants republicans (Reuters 21-4-2025, edicio electronica). Interessant es que nomes hi ha un 22% totalment d'acort en l'actuacio front a un 45% que la rebuja totalment (RFR-EFE 27-4-2025, edicio electronica). L'adhesio ha baixat en alguns colectius, pero encara se situa en un 36%, dones, i un 28%, hispans. ¡Que saboregen lo votat!

¿I els amics plutocrates? Comencen a notar el ferro dels aranzels i intenten fogir (Vozpópuli 30-4-2025, edicio electronica). El primer es Elon Musk; ha anunciat que des d'este mes (maig) vol centrar-se en els seus negocis... (els beneficis de Tesla s'afonaven un 70% fins a març). Hi ha un motiu colateral, la seua popularitat ha caigut considerablement des de decembre del 24, ara està en un 33% (Independent 27-4-2025, edicio electronica). I el segon sera l'amo d'Amazon, Jeff Bezos, que ha publicat cóm afectaran els aranzels a sos productes, cosa que no li ha agradat a Trump.

¿I l'economia que anava a fer-los rics a tots? Les sifres oficials desmenten que entren diariament 2000 millons de dolars a les arques de l'estat, com afirma Trump. I tambe es mentira que en epoca de Biden se'n perderen 3000 al dia (El País 23-4-2025, edicio electronica).

En concordança, l'economia no va com un coet. En el primer trimestre el PIB ha caigut un 0.3%, que Trump s'ha afanyat a atribuir a l'herència de Biden, pero es la primera sifra negativa des de 2022 (SER 30-4-2025, edicio electronica). El monarca ha reconegut que enguany els regals de Nadal seran un poc mes cars... ya vorem.

No crec que en el numero estiga la veritat, pero molts economistes apunten que l'imposicio de taxes, si son replicades, provoquen necessariament un augment dels preus dels productes importats i en conseqüència li eixiran mes cars al consumidor nortamerica i pujarà l'inflacio.

Lo mes negre del panorama es la voladura planificada i la velocitat de demolicio de l'estat per a instaurar una monarquia asboluta (vorem si acaba el mandat, si el capital li ho tolera). Una mostra: agents del FBI detingueren (24-4-2025) a una jugesa local de Milwaukee per 'obstruccio a la justicia' ii!!, quan pretenien arrestar a un

immigrant en el jumat (El País 27-4-2025, edicio electronica).

I ha segut el Tribunal Suprem (en majoria d'ultraconservadors) qui li ha parat els peus en l'aplicacio d'una llei del segle XVIII ¿? per a deportar ciutadans sense garanties judicials (La Vanguardia 19-4-2025, edicio electronica).

La cirereta han segut les votades lligatives en Canada (28-4-2025). Ha perdut el Partit Conservador, d'idees similars a les de Trump i 'aliat', que portava una ventaja de vora 30 punts. Han guanyat els lliberals gracies a la campanya trumpista, insultant i chulesca, d'incloure el país com l'estat 51. Diu el refra que qui s'acosta al foc pot cremar-se... lo que li ha passat als conservadors. Igual aci, algu ha de deprende la lliço.

iAh! Ni l'amic argenti de la motoserra Javier Milei ni l'encantadora italiana Giorgia Meloni ni l'hungar prorrus i pronortamerica Victor Orban s'han lliurat dels aranzels, ¿qué es creïen? No te pots fiar d'un sociopata narcissiste.

Un apunt extern-intern. En febrer de 2021 uns cinc millons de texans es quedaren sense llum durant 4-7 dies (segons les fonts) per una tempesta invernall...

Arremate. ¿Que no he contat les cent mentires de Trump? No cal, segur que n'ha dit mes.

Imagens: instagram, graffica.info.

VOX: les víctimes de la dana son interessades (I) / J. Masia

11/5/2025

Els ultradretans nos han ensenyat que la seua ignorancia i mala fe son infinites. No cal començar en el 'zoon politikon' d'Aristotil: som animals que vivim en societat, en la polis (ciutat) i fem politica cada vegada que obrim la boca, porque la mel no està feta per als porcs. ¿Creuen que un catedratic de dret que viu ara de la mamelleta, que abans criticava, hauria d'haver llegit la 'Politica' de l'Estagirita?

Es lilegitim, lilegal, sicologica i llogicament que les intervencions de les associacions siguen irremediament interessades, com la dels socis de l'OCU, d'AVACU o les falles porque totes tenen un objectiu i un motiu per a existir.

Trompellot es una persona inutil i que no servix per a res, definicio util i extensible per al partit del següent individu, si no fora porque es parcialment de veres, son realment utils junt als blaverets de ser quintacolumnistes. A burro barra, el burro desbarra, el sindic de VOX, J. M. Llanos afirmà que els colectius d'afectats per la dana son "interesados" i que hi ha partits politics darrere de la seua creacio (cadenaSER, 7/5/2025).

Els damnificats necessiten empatia, com la que si crec que tindrà per les 'interessades' víctimes d'ETA, icom si hi haguera víctimes de primera i de segona! ¿Es Llanos un desinteressat? No perquè té un gran interès en promocionar fachilandia.

La regina IDA ha parlat, la reclamadora oficial de l'exercit en tots els ordens de la vida, la perseguida pels sicaris sanchians i censurada en la dictadura espanyola, la muda presidenta de Madrid defensora a ultrança de B. Netanyahu, D. Trump i la monarquia bananera espanyola, els ha sentenciats en l'única veritat que ha eixit per la seua boca des de no se sap quan: "iFomentan la división con lo que está viviendo España! [...] Son irrelevantes. No sirven para nada. Es lamentable" (ElPaís, 8-5-2025).

Has de ser de la mateixa escoleta quan no saps diferenciar l'argument de la persona. En castella, segur que l'ultra ho enten millor: 'bocachanca, botarate, facineroso, badulaque, mangurrián, malquisto'... Espere que el traguen en la falla.

En el facebook Valencia NdP i d'Accio Nacionalista Valenciana publicarem les declaracions del cap de l'extrema dreta que criticarem, a continuació acodiren com a voltors la cort d'honor dels fachalencians i alguns despistats a defensar lo indefenible, lo que demostrava el buit ètic i l'absència dels arguments. La veritat els fa buba.

Les falacies: inyas coca!

La falacia 'ad hominem' que practica el destarifat té l'intenció d'enganyar als bovos, per a que creguen que si ataca als convocants, a les associacions o als partits, molts d'ells pancatalanistes, desvirtua la reclamació dels interessats. Mentira. No té res a veure una cosa en l'altra, mantindre una relació a on no hi ha lògicament unió entre premisses és un altre pseudoargument: 'non sequitur'.

Els nacionalistes valencianistes d'esquerrres patim la doble discriminació, interna per ser una 'rara avis' i externa per la brocha grossa de l'estereotip i l'útil prejuï que construeix el pancatalanisme i el catalanisme sobre el 'valencianisme' en general, és una manipulació basada en una realitat majoritària, però parcial i per tant incompleta, a on nos col·loquen a tots en el mateix sac, però hi ha una petició de principi perquè no es valencianiste qui vota a PP o VOX.

La veritat és que el govern de Mazón fon en la prevenció i la gestió de la dana una colla d'incompetents supins, és tan indiscutible pels fets esta afirmació que té igual si la diu Vladimir Putin o Donald Trump. En argumentació importa lo 'que es diu' i no tant 'qui ho diu'.

La fabrica de mentires de la dreta es contrarresta en l'interés per saber, tenim una inacabable informacio per a detectar-les, evitar ser enganyat i no enganyar. Yo les ensenyava quan encara donava classes en Lo Rat Penat, fara vora 30 anys.

L'ideologia actua com les orelleres d'un burro quan no es sap diferenciar un argument d'un pseudoargument, per aço cal recorre sempre a coneiximent objectiu, en este cas a la llogica informal. M'agradaria fer un incís sobre aço, podran comprovar que la juja de Catarroja ha arribat a les mateixes conclusions que arribi yo fa mesos en la serie especial d'artícluls que fiu sobre la dana en la uep de ACNV. Mentrimentres, els salvadors de lo impossible, de l'exoneracio del PP, i/o els odiadors de P. Sánchez es quedaren en el cul a l'aire en els arguments que aportí i els jurídics per homicidi imprudent que fa la magistrada. Pero, els adeptes de la secta son immunes al coneiximent.

No cal que cap llestet m'ho conte, que porte unes quantes decades en el sarau, per supost que hi ha una historia d'obres hidrauliques inconcloes, falta de voluntat politica, en especial la falta de suport a un partit politic nacionaliste (un valencià comet un crimental si pensa aço), actuacions nocives a tots els nivells de l'administracio publica i l'empresa privada, com permetre construir en zones inundables per a major gloria del neolliberalisme: tot per la pela, la comissio i la construccio, pero llavors, yo raonava sobre 'l'aci i el ara' que es lo important. I no cal pegar tantes voltes al nano, els ho resumixc: els responsables d'aquella pols estos fancs son el PP i el PSOE i els que els voten, u a u. I si volen canvi, voten nacionalisme valencià i si no a fotre's, a fotre'm i a fotre'ns.

Imagens: archiu ACNV, comunica.gva.es.

VOX: les víctimes de la dana son interessades (i II) / J. Masia

13/5/2025

Els germanofils erren mes que l'escopeta d'una fira

Diuen que inclus un rellonge estropejat encerta l'hora, dos vegades al dia, pero com els germanofils no duen rellonge es un desideratum inviable, mes prop de deliri, en fi, una entelequia com els PPCC.

En un mon en una possibilitat d'accés practicament illimitada a l'informació, l'ignorància no es passiva sino activa. La verdadera ignorància es la d'aquells que es neguen a saber. Curiosament, son els mes bossen... per a demostrar la seua estulticia en public. Com dia Umberto Eco, les estupidees que es dien en el bar ara es diuen en internet i tenen molta mes repercussió.

El 'valencianisme' es un lloc a on cap de tot i per açò no es res. Es majoritariament un grup de regionalistes molt del PP, conservadors, catòlics, apostòlics i romans (que incomplixen manaments com el de no mentir) en un mantra que repetixen obsessiva i compulsivament: il'esquerra es catalanista! I yo els retreuque: icóm si la dreta no ho fora! Esta ocultació sistemàtica demostra que son enganyífers, esta es la seua primera mentira fundacional. I aci el pancatalanisme tenia mes rao que un sant, per a una vegada que tenen rao...

L'inconsistència i deriva del col·lectiu dominant en el 'valencianisme' es detectable des del centre de la Via Lactea, ara, si tu eres un peixet que vius en la peixera puix no veus l'aigua.

A continuació, fare una prova experimental del coeficient intel·lectual germanofil, la pregunta del millo d'euros es sin son capaços de discernir conductes opostes: l'esquerra valencianista (ACNV) no col·labora ni es gita ni es fa fotos ni es deixa comprar per l'esquerra pancatalanista, per contra, en l'àmbit de la dreta (PP, VOX, la Real Academia de Cultura Valenciana i Lo Rat Penat) la comunió es obscena: una orgia desenfrenada. ¿Son conscients ara de la diferència o els enviem a preescolar? I clar, per al germanofil el problema no es l'orgia suïcida sino el roïn messenger ('l'enfant terrible') que diu la veritat.

Acaben per castigar-lo i demanar-li a través d'ones cerebrals que no parle del tema, perquè no tenen valor de dir-li-ho a la cara, ja saben, lo de que els draps bruts es llaven en casa quan lo que tenen davant es una altra cosa: un femer de 360 fanecades en la porta de casa i has de tindre un bon estómac per a menjar-t'ho tot, tot, tot i ser agrait, hi ha molt tipus de compensació.

Per a que no es conega la veritat, al mateix temps, implementen una altra acció: manipulen minimisant o ocultant el 'gang bang' dretos. Es lícit sospitar que son mes deshonestos que curtets. En tot cas, no poden presumir ni d'honestitat ni de valentia.

M'he cansat de repetir i demostrar que la convergència de destí en lo universal es una conducta suïcida perquè viola tots els principis de l'influència de minories, i ¿qué es lo que no s'enten?!, ¿qué no seran tots de la mateixa corda?, ¿ço es lo que volen, anar cap arrere i no influir en la societat? O no me lliguen (molt provable), son imbecils (altament provable) o participen en la trama de deconstrucció del valencianisme (segur, de forma conscient o inconscient, pero en el mateix resultat).

Igual son les tres coses al mateix temps. Mes clar: un valencianiste ha de rebujar publicament a VOX i al PP i qui no ho faça no es valencianiste. iQue no cal saber molt de lògica o tindre mes intel·ligència que una gallina! I lo que s'ha de fer es enviar a tots els mantafulers a portar-li flors a la tomba de Francisco Franco, que la polixquen i es queden allí netejant-la i orant per la seua anima. Els diners i els collons son per a les ocasions. Si, ho se, lo primer domina sobre lo segon. Per un plat de llentilles i pel loctite de la convergència ideològica estes entitats (RACV i LRP) estan entregades a la dreta extrema i a l'extrema dreta en cos i anima, a pancaespanyolistes i a espanyolistes que dia a dia destrueixen el valencianisme, ¿ad algu li pareix normal aço?, ¿per qué calla?

El regionalisme, el patrioterisme castellaniste de VOX i el pancaespanyolisme del PP domina, aniuia i es reproduïx en les centenaries institucions valencianes. Qüestio que he demostrat en infinitat d'ocasions i de forma indubitable, perquè les realitats de primer orde no es deixen manipular tan fàcilment, menys encara quan alguns -mes be algu- les posem damunt de la taula sobre els silencis complices dels covarts o les connivències mortals dels llepaciris. Quan demane reflexió col·lectiva, escolten 'Flex' i es dormen. Cada dia pense que el pecat es meu, al confondre poc provable en impossible i la culpa es d'Edgard Morin, escrigui la seua frase en la carcassa del portàtil: la meua esperança es funda en lo improvable.

U pot ser innocent, pero no cal que siga estúpid i manco que abusen d'ell. En este 'valencianisme' la candidea ya no es una opció creïble perquè s'acumulen les desfetes, es ya un delit o alguna debilitat mental. Els germanofils, en una llagrimeta en els ulls, nos conten que no volen quedar-se a soletes (snif, snif) i yo els dic que mes val anar a soles que mal acompanyat -¿quí te nassos de demostrar la falsetat d'este refra?

Este colectiu tan poc consistent, minso i tan acomplexat necessita comprensió, reconeiximent i amor -no sap diferenciar el bo del tòxic-. Una altra curiositat és contemplar com tanta innocència manifesta i bondat incommensurable es pervertixen de sobte, quan els pardalets utilitzen una de les tècniques de la mentida: ocultar sistemàticament el fet o la repercussió de la seua nefasta motivació que contribuï a introduir el cavall de Troia, les bases de Castello i mes tart obligue la caixa de Pandora, la creació de la AVLl. L'idea té un gran curriculum darrere: l'eliminació del valencianisme.

iI nos recomanen més de lo mateix! I més de lo mateix és el problema, no és la solució com nos conta fa més de 50 anys el sícológ P. Watzlawick. L'error de tipificació lògica consisteix en la solució, el canvi intentat: més de lo mateix, crea un joc sense fi, per açò sempre estem en el mateix lloc, però cada vegada anem a pitjor, ¿no s'ha donat compte ningú?, ¿com vaig a anar jo de la mà de personatges que donen suport a pancaespanyolistes o ultradretans?!, ¿s'han tornat tots folls, folles i falles?, ¿perquè els donen quatre clavos a la RACV i a LRP? Puc no, i mil vegades no.

Al remat, un exemple de la necessària separació entre la persona i l'argument és el de la següent frase, adjudicada a diversos personatges -dilucidar quí fon el primer que la digue és irrellevant perquè lo important és el missatge-: és millor callar-se i pareixer panoli que obrir la boca i demostrar-ho. Poden canviar panoli per un adjectiu més ajustat a les paraules de Llanos, Francisco de Quevedo, el lletraferit professional de l'insult se nos queda curt.

Imagens: arxíu ACNV.

Miseria moral / Toni Fontelles

22/5/2025

A propòsit del festival d'Eurovisió d'enguany (2025) s'ha montat un castell de focs artificials per a ocultar lo important i significatiu, la miseria moral que exhibixen molts polítics quan desvien l'atenció del verdader problema: Gaza.

Ja se que el govern de coalició hauria d'haver segut coherent fa mes temps. En algun moment s'ha de començar. El Regne Unit ha suspes les relacions comercials en Israel (La Vanguardia 20-5-2025, edició electronica).

No m'importa si Melody feu o no una bona actuació (per a mi si, classica, pero...). No m'importa si el vot del jurat tècnic fon just o injust. No m'importa si el televot representa la democràcia mundial (ho dubte, segons l'UER, els organitzadors, hi ha hagut manipulació; ademés dubte del sistema que permet a un 'ciutadà' votar 20 voltes pagant). No m'importa si entra dins de lo normal que un país (Israel) faci campanyes 'agressives' per a que voten a la seua candidata.

No m'importa si està en el calendari que l'ambaixada en Espanya faça campanya tambe.

No m'importa si el festival es politic o no (ho ha segut des del principi, ¿per qué guanyà Espanya en 1969?, ¿per qué guanyà en 2022 Ucraïna?, ¿per qué guanyà Conchita Wurts en 2014?). No m'importa si demanar que s'expulse a Israel es politisar l'event (¿no aplaudirem/aplaudiren quan en 2022 la 'neutral' UER expulsà a Rússia per la 'operacio militar especial' en Ucraïna?, una invasio en tota regla).

No m'importa que RTVE politisara l'acte quan emete un message previ en favor dels drets humans i de la pau. No m'importa l'excusa banal que es un ent public i la paguem tots i no tots els espanyols estan d'acort... yo tampoc estava d'acort en la medalla que li donà la presidenta d'Espanya-Madrit-Espanya al president d'argentina Javier Milei... i m'aguante). No m'importa si per a castigar a Pedro Sánchez premien a la representant d'un estat genocida...

Tot aço es fum de boges. Es secundari que el govern espanyol exigisca (perque paguem som u dels cinc grans que passem a la final per 'decret') que s'expulse a Israel o que s'obriga un debat per a actuar d'una manera equitativa en tots els participants. Medir a tots pel mateix raser.

Els que ara s'escandalisen, i desvien l'atencio, per la peticio d'Espanya... aplaudiren l'expulsio de Rússia per una agressio injustificada a un atre país.

Ya dic, lo important es saber que mentres la representant d'Israel cantava, el govern del seu país ordenava a l'eixercit bombardejar sense pietat als palestins en Gaza. En una nova ofensiva que es la 'solucio final'. Son 53.000 morts i 121.000 ferits. I la situacio en la franja recorda la que patiren els jueus en el gueto de Varsovia.

Si execrable fon l'agressio d'Hamas contra els israelians, execrable, a l'enesima potencia, es la massacre d'Israel als palestins. I criticar l'inhumana venjança no es ser antisemita (que tambe n'hi ha ciutadans avergonyits de la conducta del seu govern). Vist aço, l'horrible holocaust contra els jueus en la segona guerra mundial no els justifica de per vida per a assassinar als palestins.

I continuem parlant d'Eurovisio. I de Bielorrussia, de Turquia, de Veneçuela, de Rússia, d'Afganistan (aquell país exotic a on enviarem soldats a treballar els camps...)...

Imagens: marca.com, nuso.org.

¿Pobre Miguel Ángel Revilla? / Toni Fontelles

26/5/2025

Posar tots els ous en la mateixa cistella no ho aconsella ningun economiste i mes si la cistella es un garbell. Es lo que li ha passat a l'expresident de Cantabria Miguel Ángel Revilla que va plorant pels cantons no tant per l'indemnissacio que li reclama Joan Carles I per danys al seu honor, com perque se sent defraudat pel seu venerat i idolatrat monarca, en uns atres temps.

Ell, que presumia d'amistats reals de veres, s'ha trobat que el 'amor de sa vida' era lo que es, un pocavergonya, que ha vixcut a costa dels espanyols i que cada Nadal mos sermonejava en la tele sobre l'igualtat davant de la llei, la necessitat de ser bons i no se quàntes coses mes sobre la virtut i la familia. I que no s'oblidi, portà la democracia...

Revilla es un personage que s'ha dedicat a anar per televisions i fer declaracions a tota hora per a mantindre viu l'ego i la fama de dir sempre la veritat. Ha acusat a l'emerit de defraudar a Facenda, de tindre millons ocults i de blanquejar diners. Cap d'estes conductes es falsa i totes s'han documentat. Pero la 'pedreta' s'ha topetat en un 'cudol'. Joan Carles s'ha cansat i siga motu proprio siga aconsellat per les amistats i parentela que fan sendeta a Abu Dabi l'ha demandat i anira a juí.

I ara ve el quid. Els defensors acerrims de l'emerit, que els te i abundants, s'agarren a una paret llisa. Dic llisa perquè l'argument que esgrimixen es que no hi ha cap de sentència judicial culpant de tals delits al rei. Cert... uns han prescrit i d'uns altres està exent per la condició d'inviolabilitat que tenia fins que abdicà.

En puritat els delits s'han provat en seu judicial, però no hi ha hagut sentència condenatòria per impossibilitat legal. Açò, com es veu, no nega els fets, sinó la responsabilitat personal, nega les conseqüències penals.

Lo estrany es que l'emerit no s'haja querellat contra la princesa alemana a qui li 'regalà' 65 milions d'euros i que ha esblandit tot lo que ha volgut en la premsa. Curiosament tampoc ha denunciat a l'amant, Bárbara Rey, que també ha tengut i te la llengua solta i llarga.

Va contra el més infeliç, però el tir li eixirà per la culata. Açò tornarà a airejar les infidelitats, la doble vida que portava i els negocis amagats que tenia i encara te en petromonarquies i en paraïsos fiscals. ¿A quí li farà un flac favor? A son fill en primer lloc perquè en acabant de tants anys i de tants esforços per consolidar i netejar l'imatge de la corona –innecessaria–, ell li'ls desbaratarà en dos dies. I en segon lloc li farà passar una atre calvari mediàtic a la dona, la que pareix que només era una tapadora. Però ella en el pecat de complir el 'paper' d'esposa eixemplar porta la penitència. Sense dubte es u dels últims favors que li farà a la monarquia espanyola.

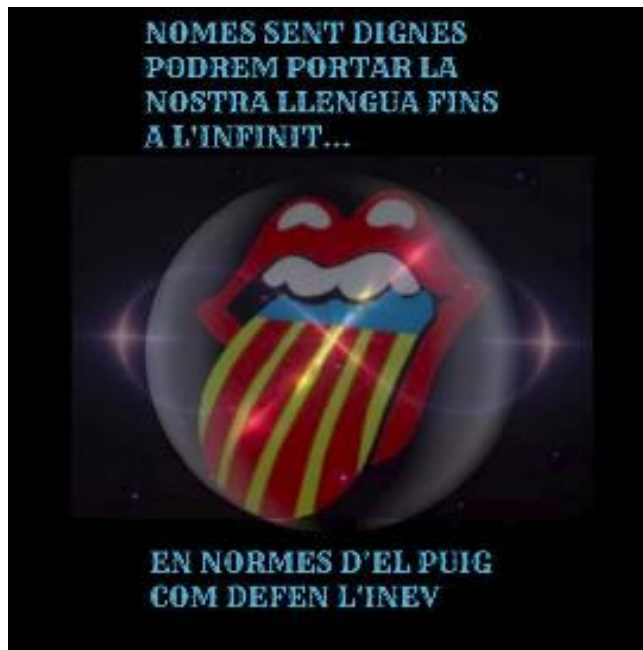
I ¿per què entenc a Revilla? Perquè jo també tingui una experiència similar fa anys en el que es presentava com al màxim defensor de la valenciania i resultà ser un 'interessat' més. ¿Fa falta que pose el nom?

Imagens: elcomercio.es, larazon.es, es.123rf.com.

Fins a l'infint / Josep Martinez "Tub"

30/5/2025

Fins a l'Infinit.

Xavier va ser un valencianot que morí i anà a parar al cel per haver seguit un bon home. A l'arribar li estava esperant, ni més ni manco que Sant Pere.

-Avant Xavier, tens la porta oberta com pocs.

-¿Es vostè Sant Pere, estic mort?

-Si Xavier, vine i te donare unes chicotetes explicacions.

Xavier, acabava de morir. Com a bon home, va anar directament al cel, sense passar pel purgatori. Com tots els recent fallits, Xavier no recorda estar mort ni lo que ha passat. Quan mors només recordes els últims fets en els que has seguit feliç, els recorts roïns se borren. Sant Pere, començà a explicar-li el funcionament.

-Xavier, estas en el nivell u de l'eternitat, ací podras menjar lo que vullgues, en fam o sense ella, ya que som esperits i no tenim cos, te costarà un poc entendre-ho i de tu dependrà quedar-te o alvarçar al nivell dos i definitiu.

Cosa que per alcançar no has de fer ninguna prova ni res, simplement vorem els merits en el teu dia a dia en este primer nivell i si ho mereixes passaras sense mes, aixina de senzill.

-La veritat, sona estrany.

-No et preocupes, recorda que en qualsevol dels dos nivells estas i estaras en el cel.

-Pots llegir i estudiar lo que vullges, tens tota l'eternitat per a fer-ho i adquirir els coneiximents que desiges.

La biblioteca es tota per a tu si vols.

-¿Puc parlar en els personages que vullga?.

-Si estan aci, si -va aclarir Sant Pere-.

Xavier començà a rascar-se el cap, pensant en quí volia parlar i pega un bot.

-iRedeu!, ya se en qui vullc parlar, m'agradaria que el primer fora Ausias March.

Sant Pere en mig somriure l'acompanyà, no sense sorprendres en l'eleccio, ya que encara que parega mentira i Xavier no ho sabia, fea molts decenis que ningu preguntava per ell. Pel cami, Sant Pere li ho contà.

-Fa molt de temps que ningu ve al cel i vol parlar en Ausias, no sabem el per qué.

-¿Cóm que no ho sabeu?

-La gent quan ve aci, ve neta de pecats i estan arrepeneditis de les seues males accions. una volta aci, poden fer lo que vullguen, si tenen preferencies o fobies no podem fer res, forma part de la llibertat de cada anima.

-Si, si, pero no se cóm, no poden demanar vore al millor escritor en llengua valenciana, no te sentit.

Una volta en Ausias March, este fica un gran somriure al vore que per fi algu volia parlar en ell.

-iQuína alegria che!, un nou vingut vol parlar en mi, estic sorpres i molt content.

Xavier torna a rascar-se el cap, seguia sense entendre que fera temps ningu vullguera parlar en ell, i aixina li ho digue obertament.

La charrada va ser llarga i enriquidora, per sort Ausias en el cel no havia deixat d'escriure, i tots els seus treballs, des del 3 de Març de 1459, dia de la seua mort i ascensio al cel, estaven guardats en la biblioteca celestial, cosa que a Xavier li va enchisar mes encara.

Una volta acabat este primer encontre, Xavier va tornar a buscar a Sant Pere, li quedava per aclarir la qüestio del perque la soletat de tan insigne personage valencià.

-No me puc creure i manco entendre que faça decenis que ningú haja demanat vore'l, en quan la seua memoria seguix viva en el poble valencià, ya que tots els 3 de Març celebrem el dia de les lletres valencianes en honor i memoria de tan il·lustre personatge. No pot ser. En la de valencians que tenen que vindre, no pot ser.

-Si Xavier, venen molts valencians pero no podem obligar a la gent a fer coses que no volen.

Xavier, cabrejat, alça el gest i li digue a Sant Pere.

-Dis-me nomes u que vaig a preguntar-li per a tractar d'entendre-ho.

Sant Pere, espantat li digue que havia de complir les normes, que tot no era ser bona persona per a estar allí. Xavier, en cara de sorpres li respongue.

-Sant Pere, tranquil, no vaig a fer cap mal, nomes vullc saber el per qué ningú parla en este gran home, es un sense sentit i el vullc tractar d'entendre-ho. Tranquil que yo no mossegue.

-Be, mira, en eixe nuvol hi ha uns quants nou vinguts de la teua terra, li va senyalar Sant Pere, pero no l'armes grossa, recorda les normes.

Una volta en el nuvol i ficant bona cara preguntà.

-Bon dia amics, ¿Sou valencians?.

-Si yo de Torrent -digue u-.

-Yo de Borriana -digue un atre-.

-Bo, bonicos, ¿Sabeu qui es Ausias March? ¿Per qué ningú ha demanat parlar en ell? -amolla Xavier rapidament sense donar temps als reunits a fer-se els despistats-.

De sobte les cares els varen canviar, se quedaren tots blancs i muts, ningú contestava. Xavier torna a parlar.

-A vore amics, es que no entenc el per qué el mes gran escritor en la nostra llengua està sense companyia.

U dels allí reunits, dona un pas avant i baixant la cara i en veu fluixeta contesta.

-Es que..., es que...,

-Es que ¿qué? -Xavier ya estava nervios-.

-Es que nos dona vergonya, ya que en vida no hem defes com toca la nostra llengua i no sabem com disculpar-nos. Aci ya hem vist que la nostra llengua es gran i autentica, com sempre nos havien dit, pares i yayos, pero nos era mes facil deprendre l'oficial per a treballar i oblidar la nostra, recorda que el catala, sent una aberracio, com tots sabem per un pacte corrupte es lo ilegal, i si vols fer alguna carrera i treballar dins del Regne de Valencia, toca engolir. Llastima que en la vida terrenal per a viure facen falta diners.

- Val, la part terrenal la puc entendre, si be sempre han hagut associacions i moviments culturals que a dia de hui resistixen i tracten de revertir la situacio, mantenint la flama encesa, per a que la llengua valenciana no desaparega, i que de tindre mes recolçament de la societat, en poc esforç, se podria revertir tan injusta i corrupta situacio. Pero una volta aci eixa pressio desapareix i podem tornar a ser purs i dignes ¿No?.

El silenci va ser la resposta, moment en el que Xavier va entendre que sobrava, estava veent els efectes d'un adoctrinament pur i dur durant massa temps, alla ells, ell en el cel com en vida seguiria sent fidel als seus principis orgullos d'haver tingut la sort de ser valencià i digne per defendre fins l'eternitat la seua llengua i senyes d'identitat.

En el moment d'eixir d'aquell nuvol, es va trobar levitant en un cel blau intens a on havien desaparegut els nuvols, fins i tot el que havia acabat d'eixir, es podia respirar un ambient net, li recordava als moments despuix de ploure. En aquella immensitat no vea a ningú, i aquella soletat començava a incomodar-lo, puix de ser un castic no ho entenia, ya que ell en la conversa en la gent del nuvol, estava segur que en ningun moment havia faltat a les normes. De sobte va sentir la veu de Sant Pere.

-Xavier, has passat al nivell dos i definitiu del cel, com te vaig dir no has tengut que fer res, puix per a passar aci nomes conta la determinacio, purea i dignitat de cada anima, en dubtes i pors no se pot accedir. Aci el funcionament es diferent, ya que dins d'esta immensitat buida que veus, eres tu el que ha de desijar i imaginar en quin entorn vol estar, en quines persones juntar-se, que fer i com passar el temps, en definitiva tens l'opcio de crear el teu univers...

Fins a l'infinit.

Coses de Tub.

Dedicat i basat en l'idea del meu amic Xavier.

